duiding

Marie-Harry Willems - boerin

duiding

"Onze boerderij laat ik nooit in de steek"

29 DECEMBER 2008 – LAATST BIJGEWERKT OM 4 APRIL 2020 15:52

Lees meer over:
Interview

Marie-Harry is hot. Twee maanden geleden leidde de 23-jarige vrijgezel nog een anoniem bestaan, maar enkele uitzendingen van Boer zkt Vrouw later verdringen de journalisten elkaar op de boerderij die ze samen met haar moeder runt in Asse. Een zachte stem, ondeugende blik en een flinke portie boerennaturel maken van haar een gegeerde prooi. Wij gingen op zoek naar de boerin achter de televisiester.

Veertig jaar geleden stond in deze regio tweeduizend hectare hop. Daarna maakte de kropsla zich meester van de streek, en nog later kwam het witloof. Vandaag is in Asse en omgeving van al deze teelten nauwelijks nog een plant terug te vinden. Welke evolutie heeft jullie bedrijf doorgemaakt?

Marie-Harry Willems: Mijn familie heeft de boerderij ongeveer honderd jaar geleden gebouwd. Zoals iedereen zijn we begonnen met 2 à 3 drie koeien. Het is altijd een gemengd bedrijf gebleven. We teelden ooit nog suikerbieten, en tot tien jaar geleden hadden we zeugen. Maar al dat werk was niet langer vol te houden. Op dit moment hebben we vijftig runderen van het Belgisch witblauw ras. Als voeder voor die beesten zaaien we maïs en wintertarwe. Veel melk geven zo'n koeien niet, maar het is nog geen jaar geleden dat we onze leveringen aan de melkerij hebben stopgezet. De strenge controles en productie-eisen hebben ons doen afhaken, en eigenlijk hebben we daar wel spijt van.

Jouw vader overleed vóór je geboorte. Toch heeft je moeder beslist om de boerderij verder te zetten. Waarom?

Ik denk eerlijk gezegd niet dat mijn moeder veel keuze had op het ogenblik dat mijn vader stierf. Samen hadden ze pas grond en een nieuwe stal gekocht, maar een levensverzekering hadden beiden blijkbaar niet. Wat moet je dan doen om de leningen

af te betalen? Mijn moeder had enkele jaren eerder nog maar haar job op het ministerie van Volksgezondheid opgezegd om voltijds mee te helpen op het bedrijf. Er moesten ook twee kinderen grootgebracht worden, hé. Vooral mijn grootouders waren er als de dood voor om de boerderij te verkopen. Omdat zij op dat ogenblik meehielpen, kon mijn moeder het uiteindelijk allemaal bolwerken. Ik denk dat ze vrede kan nemen met de manier waarop het gelopen is.

Hoe moeilijk was het om zonder vader op een landbouwbedrijf op te groeien?
Ik ben op geen enkel ogenblik iets te kort gekomen. Natuurlijk moest ik al snel beginnen meehelpen op het bedrijf, maar dat is altijd een vanzelfsprekendheid geweest. Van zodra ik klaar was met mijn huiswerk, trok ik naar de stal. Ik herinner me nog de eerste keer dat ik met de tractor het stro mocht binnenhalen. Zittend raakte ik met mijn korte beentjes nog niet tot aan de pedalen, en dus ging ik maar rechtstaan om de machine te besturen. Mijn schoolkameraden kwamen vroeger maar al te graag een handje toesteken op onze boerderij. Sommigen vertellen er vandaag nog altijd verhalen over. (stilte) Anderzijds denk ik er nog elke dag aan hoe het zou geweest zijn met een vaderfiguur aan onze zijde. Ik kan het niet goed verdragen wanneer mensen zeggen dat ik mijn vader onmogelijk kan gemist hebben omdat ik hem nu eenmaal nooit gekend heb.

Heb je een landbouwopleiding gevolgd?
Mijn moeder was altijd van oordeel dat ik de boerenstiel het best kon leren op de boerderij en dat ik op school mijn andere talenten moest ontwikkelen. Na mijn middelbare studies ben ik eerst Romaanse Talen gaan studeren in Leuven. Met dat diploma op zak heb ik me ook nog bijgeschoold in bedrijfscommunicatie. Een agrarische studierichting is nooit echt een optie geweest. Veeartsen krijgen tijdens hun opleiding nogal wat wiskunde en scheikunde voorgeschoteld, dat is gewoon mijn ding niet. Ik zie me trouwens nog geen dikbil uit een drachtige koe trekken.

Kon het bedrijf de voorbije jaren evolueren zoals het hoort?
Sinds 1984 is onze boerderij onveranderd gebleven, met die nuance dat de varkensstal nu leegstaat. Van zodra ik kon meehelpen, is het altijd onze betrachting geweest om te behouden wat we hadden. Ik ben echt fier op hetgeen ik samen met mijn moeder en mijn zeven jaar oudere zus tot hiertoe gepresteerd heb, ook al hebben we onze koeien tot minder dan tien jaar geleden met de hand moeten melken. Omdat mijn grootmoeder van geen melkmachine wilde weten, hebben we pas een exemplaar in

gebruik genomen van zodra mijn moeder ’s nachts niet meer kon slapen van de pijn aan de handen. Uitbreiden is door het gebrek aan mankracht en onze locatie nooit aan de orde geweest, en bovendien is de grond in deze streek verschrikkelijk duur.

Hoe verdelen jullie het werk vandaag op de boerderij?
Sinds dit schooljaar doceer ik 21 uur per week Franse les in de derde graad van een middelbare school in Kapelle-op-den-Bos, maar al mijn vrije tijd kruipt in het bedrijf. Mijn moeder melkt de koeien, terwijl ik liever de stallen uitmest. Voor de rest doe ik een beetje van alles: de dieren scheren, de maïskuil beheren, kunstmest bijstrooien met de tractor. Bij ons begint het werk op de boerderij iets na zes uur ’s ochtends en van zodra ik thuiskom van mijn werk sta ik weer paraat. Een andere hobby heb ik echt niet. Ook tijdens het weekend komt ons bedrijf op de eerste plaats. Voor de akkerbouw doen we wel beroep op een loonwerker.

Heb je als voltijdse leerkracht het gevoel dat je een echte boerin bent?
Dat is een moeilijke vraag, maar ik voel me alleszins geen echte lerares. Godganse dagen les geven, zou zeker niet aan mij besteed zijn. Voltijds aan de slag gaan als boerin zou ik daarentegen wél zien zitten. Hier of op een ander landbouwbedrijf, dat speelt niet zo’n grote rol. Misschien komt het er ooit nog van als ik een knappe boer aan de haak zou slaan (gniffelt).

Hoe moeilijk is het om als moeder en dochter een veebedrijf te runnen?
We moeten niet onder stoelen of banken steken dat we soms wat mankracht missen. Een aantal karweitjes hebben we bewust uitgesteld van zodra we wisten dat drie mannen enkele dagen op onze boerderij zouden komen logeren. Zo hebben ze voor ons bijvoorbeeld een hoekpiket van een weide geplaatst. De koeien van de ene weide naar de andere verplaatsen, ging ook merkelijk sneller met die kerels aan onze zijde.

Worden jullie ernstig genomen door de andere boeren in de streek?
(aarzelt) Men komt niet zo gauw naar onze mogelijke interesse peilen als er in de buurt al eens een stuk grond verhuurd wordt. We hebben zelfs al brieven in de bus gekregen waarin collega’s ons met het oog op de overname van grond en productierechten botweg vragen wanneer we ons bedrijf stopzetten. Dat wringt soms, want we doen verschrikkelijk hard ons best en ons werk mag zeker gezien worden. En als je dan eens reageert, bestempelt men je als een vieze. Maar moeten wij ons verantwoorden omdat we verder boeren? We krijgen regelmatig veehouders over de vloer die hier dekstieren

kopen omdat ze weten wat onze dieren waard zijn. Dat is dan weer een vorm van erkenning.

Een belangrijk onderdeel van jullie job is selectie. Wat zijn de geheimen van een goede fokker?
Je hoort me niet beweren dat we echte kenners zijn, maar nu we al een kleine tien jaar bezig zijn met kunstmatige inseminatie weten we wel waarmee we bezig zijn. Telkens een koe bronstig is, komt een vertegenwoordiger van VRV langs met zijn catalogus. Die mag ons gerust raad geven, maar het zijn wij die beslissen welk sperma uiteindelijk gebruikt wordt. We fokken vooral op grootte en vooraan mogen de dieren niet te smal zijn. Voor ons is het helemaal geen obsessie om het onderste uit de kan te halen, maar op basis van foto's merken we wel dat onze dieren steeds mooier en dikker worden. En daarbij, verzorgde beesten zijn ook veel waard. Als ik sommige boeren naar prijskampen zie vertrekken met runderen vol schurft, groeit het besef dat we heel goed bezig zijn. En we beleven er heel veel plezier aan.

Dikbillen staan synoniem voor keizersneden. Heb je daar als vrouw geen ethisch bezwaar tegen?
Helemaal niet. De beesten voelen daar niets van.

Hoe rendabel is jullie bedrijf?
(zucht) Laat ons eerlijk zijn: zonder subsidies zouden we deze boerderij morgen moeten dichtdoen. En dan moet je ook weten dat ik mijn inkomen volledig uit mijn job haal.

Je werkt dus voor het inkomen van je moeder?
(verrast) Ik krijg de kans om gratis veel bij te leren, en al die ervaring kan me later nog van pas komen. Andere mensen hebben toch ook hobby's waar ze veel tijd in investeren? Ik kan de gezonde buitenlucht en de afwisseling op de boerderij gewoon niet missen. Een pas geboren kalf maakt ons blij, een zieke koe zorgt voor verdriet. Bijna al onze koeien hebben trouwens een naam. Zelfs tijdens de examens ging ik die dieren met de glimlach scheren.

Het vleesvee is niet meteen de meest winstgevende bedrijfstak…
En dat is erg, want we verzorgen onze runderen erg goed en hoewel ons eindproduct van prima kwaliteit is, krijgen we toch een lage prijs voor de dieren die de deur uitgaan. Soms lijkt het erop dat de mensen een lekker stukje rundvlees niet meer kunnen

appreciëren. Ooit heeft iemand me voorgesteld om naar melkkoeien om te schakelen, maar dat zie ik helemaal niet zitten. Met de selectie van ons vleesvee hebben we al iets moois gerealiseerd, terwijl melkvee toch weer een vak apart is en daarenboven een pak investeringen vergt.

Op televisie klinken jullie altijd vrolijk en optimistisch. Zijn er ook momenten dat het minder goed gaat?
Natuurlijk. We hebben ooit een koe gehad met een gebroken bil. De veearts gaf ons aanvankelijk nog hoop op herstel, maar de toestand van het dier ging alleen maar achteruit. Toen het uiteindelijk de kogel kreeg, heb ik echt geweend. Een andere pijnlijke ervaring was het bezoek van een controleur die ons lelijk schoffeerde omdat een aantal runderen geen oormerk droegen, en dat terwijl de oormerken in kwestie klaar lagen om ze in te schieten. Eigenlijk voel je de spanning oplopen bij ieder bezoek van een inspecteur. Die mannen bezorgen ons veel meer stress dan ons inkomen, want op dat vlak zullen we altijd ons plan wel trekken. Als aanvulling op de controles zou de overheid nog veel meer kunnen investeren in adviesverlening op land- en tuinbouwbedrijven.

Belandt het vlees van jullie dieren in een apart verkoopkanaal?
We leveren aan één lokale beenhouwer, die beweert dat het vlees van onze runderen altijd mals is. De rest wordt verkocht aan veehandelaars, die de runderen in de meeste gevallen nog enkele weken vetmesten vooraleer ze naar het slachthuis te brengen.

Bestaat jullie bedrijf binnen tien jaar nog?
Mijn moeder is nog maar 52 jaar oud en zal dus zeker nog heel wat jaren meedraaien. Zelf heb ik geen concrete plannen op lange termijn, veel zal afhangen van mijn toekomstige partner. Alhoewel, ik ga deze boerderij toch nooit opgeven. Schrijf maar op dat hier binnen tien jaar nog altijd dikbillen zullen rondlopen.

Hoe kijk je terug op je deelname aan Boer zkt Vrouw?
Het was een heel goeie ervaring. Ik heb heel veel bijgeleerd op persoonlijk vlak, bijvoorbeeld over de manier waarop je met de gevoelens van mensen moet omgaan. Voor de rest heb ik natuurlijk heel wat reacties gekregen, er was zelfs een brief bij van een leerkracht van mijn vader. Ook een aantal mensen die op jonge leeftijd hun vader verloren hebben, voelen blijkbaar de behoefte om die ervaring met mij te delen. En op liefdesgebied weet ik nu nog veel beter dan vroeger wat ik precies wil. Het is belangrijk

dat ik iemand vind op wie ik écht verliefd ben.(lacht)

Euh... zijn er dingen die we nog niet weten?
Sorry, geen commentaar.

Ga je straks ook deelnemen aan de verkiezing van de Schoonste Boerin van Vlaanderen?
Oei nee, zoiets is helemaal mijn stijl niet.

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen
Crafted by Brigada